

בס"ד ח' אייר ה'תש"פ
הדלקת נרות - 19:02
צאת השבת - 19:54
רבנו תם - 20:45
שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים - עלון מס' 1007
@ ביום חמישי סוף "ברכת הלבנה" עד 18:20
@ ביום שישי יד' אייר "פסח שני" - לא אומרים תחנון.
@ ביום שישי הילולת רבי מאיר בעל הנס זיע"א.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפטידון: "ויהי דבר" (יחזקאל כ')

אחרי מות - קדושים

השבת כג' לעומר, פרקי אבות - פרק ג'

□ "לא הגזיבו..."
מי שאינו מוחה על גניבה כאילו גנב הוא עצמו. הוציאו בלשון רבים ללמדך כי הרואה ומחריש גם הוא גנב כמו בעל הגנבה.
□ "וערלתם ערלתו את פרייו, שלוש שנים יהיה לכם ערלים"
מדוע עורלה היא דווקא שלוש שנים? הרוקח: "לפי שהעצים נבראו ביום שלישי, ועמדו על הקרקע ולא צימחו עד יום ו', שבא אדם ונתפלל עליהם". גידול הפרי גם הוא דורש תפילת אדם, ולציון עובדה זאת מחכים שלוש שנים בטרם יאכל פריו.
□ "אל תפנו אל האלילים ואלוהי מסכה לא תעשו לכם..."
שואל רבנו האור החיים הקדוש זיע"א: מדוע חזר הפסוק וצווה שלא לעשות "אלוהי מסכה" והרי זה נכלל בתחילת הפסוק בציווי "אל תפנו אל האלילים" שכלל כל סוגי האלילים, ואם כן מדוע פירט דווקא אלוהי מסכה? ועונה רבנו על פי הזוהר הקדוש, שכשאדם עושה מצווה, שורה עליו שכינה, אך חלילה שעובר על פי ה', באותו אבר שבו חטא, שוכנת רוח טומאה, ורוח הטומאה היא מסך שמבדיל בינו לבין הקב"ה, וזה כוונת הפסוק: אל תעבדו עבודה זרה כדי שלא יהיה מסכים המבדילים ביני וביניכם.

מלטיני: הפרשה: אחר מות:
← הוראות לכהן הגדול בהכנסו לקודש הקודשים.
← דיני יום הכיפורים.
← אסור שחיטת חוץ.
← איסור אכילת דם ומצוות כיסוי הדם.
← חזרה על דין האוכל נבלה וטריפה.
← אזהרה להתרחק מכל תועבות עבודה זרה.
← טהרת המשפחה.
← התרחקות מכל המעשים המגונים של תושבי ארץ כנען.

קדושים:
← הציווי להיות קדושים.
← הזכרת מצוות רבות שבין אדם לחבירו, ובין אדם למקום.
← האזהרה לשמוע בקול ה', כי אם לא כן ה' יגלה אותנו לחוץ-לארץ.
← ציווי על חובתנו להיות קדושים ושונים מאומות העולם.

□ "מילתא דבריהותא בעידן הקורונה"
שאלו את הרב, מה מומלץ לאכול לאדם הסובל מנגיף הקורונה? מצה, כמובן! אמר הרב. ובכן, האם זה עוזר? לא, אמר הרב, אבל זה מחליק בקלות מתחת לדלת.
□ "ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם, אשר יציד ציד חיה או עוף" (ז, יג)

מדוע התורה מציינת בעניין הציד, דווקא לשון 'בני ישראל' ולא 'בית ישראל' כמו בכל הפרשה (כגון פסוקים ג, ח, ט, ו) הנצי"ב: "משום דיבית ישראל משמע גם כן נשים, ונשים לאו בנות צידה הן, שאין דרכן בכלי זיווי. למדנו ממקור נוסף שבנות לא אמורות לשרת בתפקידים קרביים בצבא.

□ "איש אביו ואביו הראו ואת שבתותי תשמורו"
מדוע בעשרת הדברות התורה הקדימה שבת לכיבוד הורים, וכאן כיבוד הורים קודם לשבת? הרוקח: "שאינו לשמוע להם לחלל שבת". גם ההורים חייבים בשמירת השבת, זאת למדנו מעשרת הדברות, וכאן למדנו, שירת הורים אינה גוברת על שמירת שבת.
□ "לא תעמוד על דם רעך" (יט, טז)

עמידה היא עמידה לתפילה. אם ראית רשע מישראל, אל תתפלל עליו שימות; שלא כרבי מאיר שהתפלל למיתתם של הרשעים בשכנותו, אלא כברוריה אשתו שהתפללה שיינתמו החטאים ולא החוטאים.
(עוד יוסף חי)

□ "ומקדשי היראו" (יט, ל)
מדוע יש לירוא מן המקדש? הנצי"ב: "באשר כל ברכות הארץ שעל ידי הקרבנות - מן המקדש המה יוצאין, על כן עלינו לירוא מן המקדש ולנהוג בו בקדושה, לאפוקי אם הוא בז לדברי קודש - יחבל לו (לפי משלי יג, ג), ולא תבוא עליו תועלת שבמקדש". כדי לזכות בברכת המקדש - יש להאמין ולירוא ממנו.

פינת הניבים והפתגמים
אבנים שחקו מים = המים שחקו את האבנים.
בעזרת כח רצון והתמדה ניתן להשיג פל מטרף, אין דבר העומד בפני הרצון. המים המטפטפים ללא הרף שוחקים את האבנים עליהן הם מטפטפים, תהליך ממשך מאוד.
דוגמה: לאחר שהבחור עבר את בחינות ההסמכה ללשכת עורכי הדין, הודיע בקול רם: "בשעה טובה ומצלחת אבנים שחקו מים".
מקור: אבנים שחקו מים [איוב יד ט].

הסירו ממשול מדוד עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

הלכות בעקבות נגיף הקורונה

א. האם מברכים ברכת מעין שבע במניין שאנחנו מקיימים בחצר בית הכנסת?

ברכה מעין שבע הוא שמה של תפילה שאומר השליח ציבור כחזרת הש"ץ בליל שבת. תוכן הברכה הוא קיצור ותמצית של התפילה הנאמרת בשבת הנקראת "תפילת שבע" על שם שבע הברכות שבה. היא נאמרת דווקא במניין במקום קבוע, ולא ביחידות או במניין מזדמן.

תיקנו חכמים הברכה - מפני שרוב העם באין להתפלל ערבית בלילי שבת בשדות, ויהיה שם מי שנתאחר לבוא ולא השלים תפילתו וישאר לבדו ויבוא לידי סכנה. לפיכך חוזר שליח ציבור ומתפלל, כדי שיתעכבו כל העם עד שישלים תפילתו המתאחר, וייצא עימהן.

ב. מה ה' רוצה מאיתנו במגיפה הזו? מה זה אומר שבתי הכנסת, הכותל, קבר הרשב"י, ישיבות, ת"תים מקוואות הכל סגור? האם זה כמו בתקופת ירמיהו? ה' לא חפץ בתפילות ו"בקורבנות" שלנו? האם ה' כועס גם על איך שהתפילה והתורה שלנו נראית?

אין איתנו מי שידוע מה ה' רוצה מאיתנו. בדורות הקודמים היו חכמים שידעו לשער דבר כזה בצורה נכונה. אך לא בזמננו. ועלינו לשוב בתשובה ולהתחזק בכל מה שצריך, אולי ירחם ה'.

ג. אם לאחר שתסתיים המגיפה שנראה את חברינו נצטרך לברך "שהחינו"?

רק אם מדובר בחבר מיוחד ששמח מאד בראייתו. ולכן לא נהוג לברך ברכה זו בכלל.

אם נמנע ממנו לראות את בניו ובנותיו, ולא ראה אותם בשום צורה, ועברו שלושים יום, והוא אוהבם ושמח מאד בראייתם, אז אם יברך יש לו על מה שיסמוך.

ד. חבישת מסכה

חובה על האדם להתלבש בצורה מכובדת בשעת התפלה, כמו שנאמר "הכון לקראת אלוקיך ישראל". לכן לא נכון להתפלל כשיש על פניו מסכה (להגנה מפני וירוסים). ורק אם יש דבר הכרח גדול שלא ידבק, כגון שהוא נמצא בבית חולים וכדומה, אז דינו כדין חולה, שפסק מרן השלחן ערוך (סימן צד) שרשאי להקל בכמה מן הדינים האמורים לגבי המתפלל. וכן הדין לענין זה.

ה. ברכת הגומל

היוצא מבידוד מבלי שהיה חולה, אינו מברך ברכת הגומל. ואם היה חולה עד ששכב במיטתו, לכשיבריא מברך ברכת הגומל (כפסק מרן השלחן ערוך סימן ריט). וברכת הגומל יברך כשיוכל לברך בפני עשרה בני אדם. ואפילו אם יחלפו כמה שבועות עד שיוכל לברך.

ו. השלמת קריאת פרשת השבוע (בענין מגפת הקורונה)

לשאלת רבים, בענין השלמת קריאת פרשת השבוע, כאשר עד עתה לא התפללו בבתי כנסת ולא קראו בתורה, הורה לנו מורינו הגאון הראשון לציון רבי יצחק יוסף שליט"א, כי ישלימו רק פרשה אחת נוספת (כלומר פרשת שמיני). וה' יתברך יאמר הרף למלאך המשחית, ונשמע ונתבשר בשורות טובות. אמן.

ברכת רפואה שלמה לכל חולי עמנו וחולי העולם, והי רצון שהקב"ה יסיר מעלינו כל צרה וצוקה וכל נגע ומחלה, "וכל המחלה אשר שמתו במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאך".

מכל מלמד" השכלתי

לקט מ"תורה ככתבה" לאי"ם - פרשת קדושים אל תפנו אל האלילים:

שאלה: מדוע דווקא **אל** תפנו ולא **לא** תפנו? תשובה: התורה מעדיפה את צורת השלילה 'לא' על פני 'אל' (774 פעמים מול 107), וגם בפרשת 'קדושים' זהו ערך היחס (28 פעמים 'לא' מול 4 פעמים 'אל'). בגלל נדירותה היחסית של צורת

'אל' נראה כי היא באה לתת הדגשה נוספת לאיסור, לבל יהין האדם אפילו לחשוב לעשותו, כגון פנייה אל אלילים, לחלל את הבת להזנותה (יט, כט), לפנות אל האובות והידעונים ולבקש להיטמא בהם (יט, לא). גם צורת 'לא' מביעה איסור מוחלט, אך נראה שאלו איסורים שניתן היה לחשוב שמותר לעשותם, והתורה אסרה אותם, כגון לעשות אלוהי מסכה בלי לעבוד אלוהים אלה (יט, ד), לאכול בשר זבח השלמים ביום השלישי (פסוק ז'), אי-כילוי פאת השדה בעת הקציר (פסוק ט')

דברי המפרשים בביאור המילה "כפרה":

רש"י מבאר שכפרה הכוונה קינוח והעברה של החטא. הוא מביא ראייה מהארמית "בעי לכפורי ידה בההוא גברא" (רצה לקנח ידיו באותו אדם - משפט שאמר נירון קיסר, בהבנתו שה' אמנם רוצה להחריב את ירושלים, אך הוא יתנקם במי שיעשה זאת בפועל). וכן הוא מביא שהמזרקים בהם זרקו את הדם נקראים "כפורי זהב" - מכיוון שהכהן מקנח את ידיו מן הדם בשוליו. הרמב"ם משווה למילה "כפורת" - כלומר: כיסוי. כלומר: בכפרה החטא מכוסה ואינו נראה עוד. הרמב"ם מסביר שכפרה הוא מושגון "כופר" - כלומר: החטא ישולם וימחק החוב. לכן המילה "כפרה" באה תמיד עם מושא "על הנפש" - הנפש חייבת, וניתן כופר בעדה. נראה שמנהג הכפרות נעשה במובן הכפרה שכתב הרמב"ם - נפש תחת נפש.

מה בין "לב טוב" ל"עין טובה"?

מבאר זאת המכתב מאליהו שמי שיש לו "לב טוב" אמנם רוצה טוב עבור חברו, אבל מי שיש לו עין טובה מוסיף לרצות עבורו שלמות הטוב; אינו שבע רצון עד שיראה לו בחוש כל הטוב ממש. וכן בהיפך: לב רע רוצה רע עבור חברו, אולם הרע עין אינו יכול לסבול אפילו נקודה קטנה של טוב לחברו; עינו צרה בו והוא תאב לראות בו בחוש את שלמות הרעה.

הרי שהרע עין גרוע הוא מלב רע, והטוב עין מעולה הוא מלב טוב, שאינו בא על סיפוקו עד שיראה ממש כל הטוב בשלמותו אצל חברו ולא רק שירצה זאת בלב. (הרב יעקב ישראל לוגאסי)

"אל תירא"

מר שוורץ היה יהודי מבוגר כבן שישים וחמש. לא גבוה מידי ולא נמוך מידי, מעט כפוף. חנות המינימרקט בבעלותו הייתה הצלחה מסחררת בשכונה בה גר ברובע ברוקלין שבניו-יורק. הוא בנה אותה מאפס. מקיוסק מזערי לחם וחלב היא הפכה לאימפריה של ממש. לקוחות קבועים הרגישו בחנות כבני משפחה ובדרך קבע הייתה החנות הקטנה עומסת קונים.

ערב אחד, לאחר שהחנות כבר נסגרה, הבחין בדרכו אל ביתו בתכונה לא רגילה בצד השני של הכביש. הוא היטיב מבטו, יישר את משקפיו וזיהה את לקוחותיו הקבועים, משפחת דייטש, מעמסים את הפציהם על משאית הובלות. "נו, עוברים דירה", הפטיר לעצמו.

קורה. פרידות הם חלק מהחיים. לא איש עסקים כמה שוורץ יתרגש ממשפחה של לקוחות שעוברים דירה. החיים ממשכיכים, יבואו לקוחות חדשים.

שבועיים אחר כך הזדרז מר אברמוב לסיים את החשבון ומיהר לחפש את הבוס. "מה קרה?", שאל מיד מר שוורץ. הוא רגיל בכך שרוב הלקוחות עולים אליו רק כשמשוהו משתבש. מר אברמוב אחז בידו האחת בשקית הלחם והחלב. את היד הפנויה הושיט למר שוורץ לחציצה חמה. חמה מדי. "באתי להיפרד. אנחנו עוברים דירה". כשגבו של אברמוב נעלם מעיניו, עיבד מר שוורץ נתונים. משהו לא פגום מתרחש בשכונה. שמעות מוסריות ומספרות כי גם וייט עוברים דירה. צמרמורת חלפה בגוו וחשש החל מנקר במוחו.

למחרת הפך הניקור לחור של ממש. אנשים מהסוג שמעולם לא הסתובבו בשכונתו נכנסו לחנות ודרשו סיגירות. הם היו שיכורים.

"נו, תן להם", נלחצה קתילין הזבנית. "לא שמעת על השוד שקרה אתמול בחנות הגרדיס? על הפצועים?" כך התעדכן מר שוורץ בהיות "הדיירים החדשים" הנכנסים לשכונה ובתוצאות שיש לכך. ככל שחלפו הימים הוא החל לחוש את התוצאות על בשרו ממש.

הרחובות החביבים עליו כל כך הפכו למסוכנים ממש.

היו גם אנשים אכפתיים שדאגו לו: "מסוכן למבוגר כמוך לנהל חנות בימים טרופים אלו. הזמנים משתנים ואתה עלול להפוך בנקל לקורבן אידיאלי למעשי שוד וביזה". מר שוורץ לא ידע את נפשו. הוא חש להמשיך לעבוד בחנות, נרתע מלצאת לפנסיה או להתחיל משהו חדש. מבוי סתום. מיהשו המלץ לו לנסוע לרבי מליובאוויטש וצ"ל ולבקש עצה. הוא החליט לקבל את ההמלצה. הוא נסע בסאבוויי – הרכבת התחתית המפורסמת של ניו-יורק וירד בתחנת קינגסטון. כשעלה לרחוב, נגלה למולו מרכז חב"ד העולמי במלוא הדרו. בחורים מזוקנים וחייכנים הראו לו את הדרך למזכירות, שם נקבעה לו עמדת הרבי פגישה אישית למכונה "יחידות". עיניו המבינות של הרבי שמעו את הבעיות שמר שוורץ אמר ויותר מכך את מה שלא אמר. "רבי, אין לי בשביל מה לקום בבוקר"... סיכם מר שוורץ את דבריו. הרבי הביט בו במבטו המיוחד, הנוסך כוח אינסופי. "אין לך מה לפחד מבשר ודם ובוודאי שלא לדאוג דאגות כלכליות".

"הקדוש-ברוך-הוא יכול לזון ולפרנס אותך בכל מקום. הקדוש-ברוך-הוא יברך אותך בברכה והצלחה בכל מקום בו תהיה". מר שוורץ חזר לביתו כאדם חדש. הוא סיפר לאשתו את דברי הרבי ושב אל חנותו רמץ וכוחות מחודשים. המדפים התרענו, לקוחות חדשים נולדו ונראה היה כי לחנותו של מר שוורץ הייתה עדנה.

עד לשוד. ימים ספורים אחר כך תפס מר שוורץ את הכותרת הראשית בעיתון המקומי. תמונה שלו, בליווי זוג שוטרים פיארה את העמוד הראשון. הכותרת הייתה: 'הרב מתגבר על השודדים'. תחת הכותרת נכתב הסיפור המרתק. לעת ערב, בדיוק כשמר שוורץ הוציא את הפדיון השבועי מהקופה, הגיחו זוג בריונים עצומים ונכנסו אל החנות. אחד מהם חיפה באקדחו והחבר שלח את היד לקופה. היא הייתה ריקה כמובן. הוא לא מצא שם אפילו סנט אחד. "תביא את הכסף", הוא שאג אל מר שוורץ שעמד מצידו השני של הדלפק. כדי להבהיר עד כמה הם רציניים מיהר השודד השני לאיים בצעקות ולירות שני כדורים אל התקרה. המוכר, שהיה אמור להיות מפוחד או לפחות לחוץ, הביט בקור רוח אל שני הענקים כפי שמביטים בילדים פוחזים. "צאו מפה, חבל על זמנכם. ממני לא תקבלו אף סנט אחד!". הם החלו צועקים ומאיימים ובינתיים נוצרה התקהלות מחוץ לחנות. מאן דהו חכם הזמין משטרה ובתוך דקות בודדות נשמעה בברור סירנת משטרה. השודדים הסתכלו אחד בשני והסיקו שזה הזמן לסגת, אם אינם רוצים למצוא את עצמם בכלא הקרוב. הם מיהרו להימלט החוצה, מפילים כמה עוברי אורח בדרכם. בסיום הכתבה צוטט מר שוורץ כשהוא מסביר כיצד הצליח להפעיל את קור רוחו בסיטואציה הלא נעימה: "פשוט עשיתי מה שהרבי מליובאוויטש הורה לי. הוא אמר לי שאינני צריך לפחד מאיש, ואתם רואים – הוא צדק..."

"איש אמו ואביו תראו..." (סיפור על ה"בבא סאלי")

מבארים חז"ל: איזהו מורא? "לא יושב במקומו, ולא מדבר במקומו, ולא סותר את דבריו". יום אחד התייצבו אימא וילד אצל ה"בבא סאלי". נראה היה שהילד הובא בעל כורחו. ההתנהגות שלו כלפי אמו הייתה מלאה בלזלזול ובגסות, וברור היה ש"נחת" האם לא רווה מהבן הזה. בצר לה, נכנסה האם אל ה"בבא סאלי" וביקשה ממנו ברכה שבנה ישתנה ויתנהג אליה בכבוד. ה"בבא סאלי" פנה לנער ואמר בהתרגשות: "דע לך, כי אם הייתה לי אימא הייתי נושא אותה על כפיי, ורוקד מרוב שמחה". הנער שחזה בפניו הקדושות של הצדיק בזמן שאמר זאת, הזדעזע וביקש מאימו מחילה על כל מה שעשה והבטיח לשנות התנהגות. כששמע זאת ה"בבא סאלי" התרגש והחל לספר: "אבינו הזקן היה חולה מאוד, אחי דוד היי"ד ואני היינו מטפלים בו יומם ולילה. אבי סבל מאוד ומידי פעם היה נאנח מעוצמת הכאבים. פעם אחת שאלו אחי למה הוא נאנח. אבא כששמע זאת הגיב בחומרה ואמר: "ייהלום בוהק היה לי וכעת התעמעם זוהרו", בכך למעשה התכוון לומר כי הילד היקר דוד, במילים אלו ירד מגדולתו, משום שהיה בדברים הללו משום זלזול בכבוד האב שנשמע שהוא חושב שאבא נאנח סתם ללא סיבה". ה"בבא סאלי" המשיך וסיפר: "אחי כל כך הזדעזע, רץ לבית הכנסת והסתגר שם שנה שלמה, תוך שהוא לומד לבדו כמנודה, ומרבה בתפילות לה' יתברך שאביו ימחל לו. רק לאחר כשנה שמע שאבינו מחל לו, בא אל אבי בזחילה מהדלת, נישק את ידיו וביקש מחילה". סיים הבבא סאלי, חייך אל הנער, והוסיף: "ראה עד כמה הייתה יראתנו גדולה מאבא ואימא, תשתדל מכאן ולהבא לנהוג כבוד באמך ומעתה תראה רק טוב כל ימך". זהו מורא מאבא ואימא כל כך התנהגו אבותינו רק לפני דור אחד... מי שמעוניין לראות טוב כל ימיו זה הזמן לקבל על עצמו כבוד ומורא מהורינו ולפני שיהיה מאוחר...

"פסח שני"

יום י"ד באייר הוא "פסח שני". בזמן בית-המקדש הייתה זו הזדמנות נוספת להקריב קורבן פסח עבור אלו שלא יכלו לעשות זאת בפסח הראשון.

מה קרה בפסח שני?

בשנת 2449 לבריאת העולם, ציינו בני-ישראל את יום השנה הראשון ליציאתם ממצרים בי"ד בניסן והקריבו את קורבן הפסח. על-פי הציווי האלוקי, רק אנשים הטהורים מטומאת מת יכלו להביא את הקורבן. קבוצת אנשים קטנה שהייתה טמאת-מת באו למשה ותלונה בפייה: "אנחנו טמאים לנפש אדם. למה נגרע לבלתי הקריב את קורבן ה' במועדו בתוך בני-ישראל?"

לאחר ששאל את פי האלוקים, מסר להם משה רבינו. שלושים יום לאחר חג הפסח יצויין חג הפסח השני. בי"ד באייר, אלו שהיו טמאים או בדרך רחוקה בפסח הראשון, יוכלו להקריב את קורבן הפסח כהלכתו.

מה עושים בפסח שני? כיום, כשבית המקדש לא עומד על מכונו, מציינים את יום י"ד באייר כיום שמחה ואין אומרים "יתחנן".

אכילת מצה: נוהגים לאכול מצה ביום זה. אך שלא כמו בפסח הראשון, מותר לאכול חמץ במשך כל היום.

"בניד כשתלי זתים" - חינוך

פחד והתגוננות ילדים מהנגיף קורונה
הילדים של היום חשופים יותר ומבינים יותר ממה שהיו בעבר. הם מחוברים למבזקי החדשות, לרשתות החברתיות, לטלוויזיה וחברים שמציפים מידע אמיתי יותר ואמיתי הרבה פחות.

מה עושים? כיצד מתמודדים?

בתור התחלה - מה לא עושים: לא אומרים לילדים שאין ממה לפחד. לא אומרים להם שזה שטויות. לא מבטלים את החששות ואת הפחדים שלהם. הפחד אמיתי ולגיטימי וחשוב לתת לו מקום בשיחה.

אז מה כן? במקום זאת: הכילו את חששות הילדים. הסבירו להם שוב ושוב שהדרך הכי טובה לפעול נגד נגיף הקורונה הוא על ידי צמצום הסיכוי להדבקה, וזאת על ידי הקפדה על ההנחיות הניתנות על ידי משרד הבריאות.

הזכירו להם שאתם המבוגרים, והתפקיד שלכם הוא לשמור עליהם ושאתם מביטחים לעשות זאת בצורה הכי טובה שרק ניתן.

פרכה והלכה
אפרים ויוכבד נסימי הקב"ה ישלח להם רפואה שלימה. חפץ ה' בידם יצלח, יראת ה' היא אוצרם ועליהם יציץ נזרם. ה' יאריך ימיהם בטוב ושנותיהם בעניינים וירונו נחת מיוצאי חלציהם

פרכות ואיחולים
שלוה וצביה ישראלית להולדת הבן-אחיהן יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב וברכה ונחת ושלוח לרב ניסן ויפה ישראלי לרב דן ושלמית בן-משה

פרכה והלכה
לניסים וטובה כל"רי הקב"ה ישלח להם רפואה שלימה. חפץ ה' בידם יצלח, יראת ה' היא אוצרם ועליהם יציץ נזרם. ה' יאריך ימיהם בטוב ושנותיהם בעניינים וירונו נחת ושלוח מכל יוצאי חלציהם

פרכות ואיחולים
אברהם יהן עמוס להולדת הבן-יהודה יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב וברכה ונחת ושלוח לנחמיה ורחלה ישראלי ולשלמה ורחל עמוס

פרכה והלכה
למיכל מוסאי שתתברך באושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב לשנים רבות טובות ונעימות ותרוה נחת מכל יוצאי חלציה. זרע קודש במהרה לעומרי וחו' וזיווג הגון למשי

פרכה והלכה
לידיוני מנחה הרבים יוסף ואורלי-נהרי שיתברכו ברפואה שלימה בפרנסה טובה ובאושר ושלוח ולשנים טובות ונעימות ויתגשמו כל משאלותם לטובה

פרכה והלכה
לסיני ומהנן ישראל על הסיוע לזיווג הרבים שזוכו לפרנסה טובה ורפואה שלימה וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם ויתגשמו משאלות ליבם לטובה. זיווג הגון משובש נשמתם לילדיהם

פרכה והלכה
רפואה שלימה לביצחק הרוני בן טובה הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושש"ה יגידו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות וטובות עם רעייתו לידה וירונו נחת מיוצאי חלציהם

פרכה והלכה
אברהם וג' ז' אוחיין שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם

פרכה והלכה
אלי ועליזה מוסאי הקב"ה ישלח להם רפואה שלימה. חפץ ה' בידם יצלח, יראת ה' היא אוצרם ועליהם יציץ נזרם. ה' יאריך ימיהם בטוב ושנותיהם בעניינים

פרכה והלכה
לדניאל יתמר יצחק-פור שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם

פרכה והלכה
לשוישה ועל"ני בת חנה מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריה ושש"ה יגידה. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה גדעון וזיווג הגון לילדיהם

לעיני הישר והענו **רחמים** (רמ"ו) **אברהם** ז"ל בן יחזקאל ואוסת שיחו נפטרי יא' באייר

לעיני הצנועה והענוה **שמחה** (שמס"ז) ז"ל בת באשי וגוהר ז"ל ט' אייר פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

למשפחת ג'רפי היקרה צוות העלון **"אברהם יגל"** משתתף בצערכם בפטירת הצדקת הצנועה והענוה **היידה** (יהודית) בת סיניה ז"ל מן השמיים תנחמו ואל תדעו עוד צער תמליץ טוב בעד משפחתה

פרכה והלכה
לכבוד יעינה ברנס שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם להבדיל לעיני **היידה יהודית בת סיניה ז"ל**

פרכה והלכה
שמואל ואירון מוסאי שיתברכו בזרע קודש בר-קיימא, בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, ולשנים רבות טובות ונעימות

פרכה והלכה
אפרים ושמהה דאדיי הקב"ה ישלח להם רפואה שלימה. חפץ ה' בידם יצלח, יראת ה' היא אוצרם ועליהם יציץ נזרם. ה' יאריך ימיהם בטוב ושנותיהם בעניינים

שבת שלום ומבדרך

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה	אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה
בבאי באבאי בן מוריוארי ז"ל יצחק גולני בן שרה ז"ל	אבנר אקייוב בן יוכבד ז"ל
מנחם ישראל בן ניסים ז"ל	בינה מלכה בת אסתר ז"ל
היידה יהודית ג'רפי בת סיניה ז"ל	בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

שלמה לארי בן מרים הי"ו	משה נאמן בן מרים הי"ו
אברהם נאמן בן מרים הי"ו	ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו
מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו	שבטאי מוסאי בן נהיית הי"ו
משה משה בן סרווה הי"ו	רבקה מורנו בת שרה מנב"ת
אסתר אהרונת בת גוהר מנב"ת	שושנה נזירי בת יפה מנב"ת